

minologi i § 13, 1ste Linie, at sætte „Offentliggørelse“ i Stedet for „Udgivelse“ (Endringsforslag Nr. 13). Endringsforslaget Nr. 14 tilfigter at hæve den Usikkerhed i Grænsen, som Begrebet „den elementære Undervisning“ kan medføre, ved at indskyde som Hovedeksempel herpaa „til Stolebrug“. Endringen Nr. 15 er rent sproglig. Endringen Nr. 16 til Forslagets § 17 tilfigter at affære al Tvivl om, at Indførelsesforbuddet kun er afhængigt af den faktiske Konflikt med en ved dansk Lov hjemlet Eneret, og ikke er afhængigt af, at Værket ogsaa nyder Beskyttelse i den fremmede Stat ifølge Overenskomst.

Udvalget har ikke villet foreslaa yderligere Tilføjelser til § 14 om visse tilladte Benyttelser, da det dog ikke er Meningen i saa Henseende at give udtømmende Bestemmelser om, hvilke Beskyttelser der ere tilladte. Regelen skal kun afgøre visse Tilfælde, hvor Grænsen har frembudt og med Grund kan frembyde Tvivl. I øvrigt er det den almindelige Regel i § 13, hvortil der maa henvises, og som bliver afgørende. Udvalget finder Anledning til at bemærke, at denne Regel ikke forandrer den Stilling, som efter den nuværende Ret maa antages at gælde for Udgangen til at referere Foredrag m. m.

Bestemmelserne i Forslagets fjerde Kapitel om Forfatterrettens Ophør tiltræder Udvalget i det hele. En Endring af Betydning foreslaar man kun ved § 24, nemlig at Oplæsning uden dramatisk Udtryk af et i Trykken udgivet Værk skal være tilladt allerede, naar 3 Aar ere forløbne efter Udløbet af det Aar, i hvilket Værket først er udkommet, medens Forslaget først lader Tilfældelsen indtræde efter 5 Aars Forløb. Selvfølgelig er der her Tale om et Stør; men Udvalget har ment, at Forfatterens økonomiske Interesse i Regelen tør anses tilfredsgjort, naar de første 3 Aar forbeholdes ham, medens den almene Interesse lider eller kan lide desmere, jo længere Udgang til Oplæsning er forbudt. Dette Forbud bør derfor ikke udstrækkes længere end nød-

vendigt for den Forfatterinteresse, der ved denne Bestemmelse vil faa et hidtil savnet Værn.

I øvrigt finder man med Hensyn til Realiteten af de foreslaede Bestemmelser kun Anledning til at bemærke, at man fuldt ud billiger Regelen i § 26, der afværger en Ubillighed, som den gældende Ret, til § 25 svarende, Regel efter Bogstaven vil medføre. Større Betænkelighed har der i Udvalget været udtalt med Hensyn til Reglen i § 27, men man har dog ment at kunne slutte sig til denne næppe i andre Love kendte Ret for Forfattere til at kunne standse videre Udbredelse af een Gang udgivne Værker, idet der synes sat tilstrækkeligt Værn imod Bestemmelsens Misbrug.

Af de Endringer, Udvalget foreslaar til dette Kapitel, er den under Nr. 17 (til § 21) kun en forandret Redaktion, der sigter til at fjerne en Uklarhed, som Ordene „det samme“ i Paragraffens sidste Linie volde. Endringen under Nr. 19 udletter nogle overflødige Ord i § 25. Endringen under Nr. 20 til samme Paragraf sigter til at lette Bestemmelsens Benyttelse, naar Værket er udkommet paa Forfatterens eget Forlag. Endringerne endelig til § 27 (Nr. 21 og 22) tilfigte ikke nogen Realitetsforandring, men at undgaa Begrebet „Eftertryk“ som Betegnelse for Krænkelse af Forfatterretten, da Forslaget med Føje ellers ikke har brugt denne Betegnelse. I Stedet for dette Udtryk foreslaar man da henholdsvis en Henviisning til §§ 16, 17 og 19 og at betegne det, der horkfalder, som „Forfatterens Ret efter denne Lov“. Meningen er den samme.

I det sidste Kapitel af dette Udsnit indeholder Forslaget Bestemmelser om Dannelsen af en særlig Kommission af sagkyndige med den Opgave dels at afgøre de dem i Henshold til Forslagets Regler i §§ 5, 6 og 12 forelagte Spørgsmaal, dels at afgive Responsa angaaende Forfatterrets Spørgsmaal, der kræve teknisk eller anden saglig Indsigt. Udvalget tiltræder denne